

АНОТАЦІЯ

Назва дисципліни / освітнього компонента	Теорія і практика навчально-педагогічної комунікації
Освітня програма	Середня освіта (Українська мова і література), Психологія
Компонент освітньої програми	Обов'язковий / <u>вибірковий</u>
Загальна кількість кредитів та кількість годин для вивчення дисципліни	3 кредити / 90 годин
Вид підсумкового контролю з	<u>залік</u> / <u>екзамен</u>
Мова викладання	українська
Викладач	Антончук Олександр Михайлович, кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри української мови
CV викладача на сайті кафедри	
E-mail викладача	oleksandr.antonchuk@rshu.edu.ua

Курс «Теорія і практика навчально-педагогічної комунікації» є складовою частиною гуманітарних дисциплін, передбачає розвиток мовної вправності (комунікативної компетентності) майбутніх педагогів, підвищення рівня їх етичної взаємодії з учнями, формування комунікативної спрямованості. Він покликаний допомагати становленню педагога, який розвивається і формується в умовах сучасного освітнього простору, відповідно до вимог Нової української школи. Адже педагогічна комунікація ставить специфічні вимоги до якостей особистості майбутнього вчителя, серед яких є комунікативність як необхідна передумова успішної й активної роботи з педагогічною інформацією, що спрямована на навчання і виховання учнів. Предметом вивчення навчальної дисципліни є спілкування як система соціально-психологічної взаємодії між суб'єктами комунікації, спрямована на створення оптимальних соціально-психологічних умов для спільної діяльності.

Мета курсу – оволодіння системою комунікативних знань, умінь, що забезпечують реалізацію функцій, покладених на педагога в цілому, здійснення майбутніми фахівцями педагогічної комунікації на високому якісному рівні, можливість самореалізації й самовдосконалення через вербальні, невербальні засоби комунікації з погляду педагогічної діяльності.

Завдання вивчення дисципліни: надання знань теоретичних положень педагогічної комунікації; практичне оволодіння технікою керівництва педагогічною комунікацією; оволодіння ефективними шляхами впливу на співрозмовника, суб'єкта комунікації; розвиток комунікативних компетенцій, необхідних у професійному спілкуванні педагогів.

Перевагами дисципліни є те, що у процесі її засвоєння формуються такі компетентності:

Загальні:

ЗК 1. Знання та розуміння предметної області та усвідомлення специфіки професійної діяльності.

ЗК 2. Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

ЗК 3. Здатність діяти соціально відповідально та свідомо.

ЗК 4. Здатність працювати в команді.

Спеціальні (фахові) компетентності:

ФК 5. Здатність вільно володіти українською мовою, адекватно використовувати мовні ресурси, демонструвати сформовану мовну й мовленнєву компетенції в процесі фахової і міжособистісної комунікації, володіти різними засобами мовної поведінки в різних комунікативних контекстах.

ФК 6. Здатність використовувати когнітивно-дискурсивні вміння, спрямовані на сприйняття й породження зв'язних монологічних і діалогічних текстів в усній і письмовій формах (в т. ч. іноземною мовою), володіти методикою розвитку зв'язного мовлення ЗО у процесі говоріння й підготовки творчих робіт.

Згідно з освітньо-професійною програмою після вивчення дисципліни здобувачі мають демонструвати такі **програмні результати навчання:**

ПРН 1. На основі знань із фундаментальних та професійно зорієнтованих дисциплін, а також практичної підготовки здатний організувати навчальний процес у ЗНЗ (співпрацю в команді), реалізувати професійно-практичні засади навчання української мови та літератури, керувати пізнавальною діяльністю ЗО, формувати в них предметні компетентності; володіє професійними якостями учителя-філолога; здатний учитися впродовж життя і вдосконалювати з високим рівнем автономності набуту під час навчання кваліфікацію.

ПРН 2. На основі знань із лінгвістичних дисциплін та історії української мови здатний використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії української мови в ЗНЗ; здатний інтерпретувати й зіставляти мовні явища, виконувати різні види лінгвістичного аналізу; вільно володіє нормами української мови, навичками автоматичного грамотного письма, навичками текстотворення в усіх функціонально-стильових різновидах сучасної української літературної мови відповідно до комунікативної мети та за допомогою стилістичних ресурсів національної мови; здатний демонструвати сформовану мовну й мовленнєву компетентності в процесі фахової і міжособистісної комунікації, вдосконалювати та підвищувати власний компетентнісний рівень.

Зміст навчальної дисципліни

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 1. Комунікація й спілкування у педагогічній діяльності

Тема 1. Розробка програми саморозвитку комунікативних умінь

Тема 2. Теоретико-методичні основи педагогічного спілкування

Тема 3. Взаємодія і сприйняття у педагогічній комунікації

Тема 4. Технологія організації педагогічної комунікації

ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ 2. Вербальні і невербальні засоби педагогічної комунікації

Тема 5. Майстерність педагогічної комунікації в конфліктних ситуаціях

Тема 6. Культура мовлення як основа педагогічної комунікації

Тема 7. Мовленнєвий етикет та роль техніки мовлення в педагогічній комунікації

Тема 8. Невербальні засоби педагогічної комунікації

Тема 9. Роль ораторського мистецтва в педагогічній комунікації